

POESJE

DE REIS NAAR DE WOESTIJN

&

DE DAG VAN DE ELLENDE

&

DE OCTOPOESJESCLUB

&

LAINS GEHEIM

&

PIRAAT BAKKEBAARD

TOBIAN KESSELS

Schrijver: Tobian Kessels, 2018 - 2020
Coverontwerp: Tobian Kessels
ISBN: 9789402194784
© Tobian Kessels

DE REIS NAAR DE WOESTIJN

1. HET HUIS VAN POESJE

Het huis van Poesje zag er mooi uit.
Poesje was een kat.
En ze was een meisje.

Nu denk je zeker: 'En het baasje dan?'
Het baasje van Poesje heette Daniëlle.
Op haar trui staat een poes.
Het is een bruine kat.
Met een zwarte staart.
Net als Poesje.
Daniëlle kreeg de trui van zijn oma.
De oma van Daniëlle zei: 'dit is Poesje.'
Daniëlle had hem elke dag aan.
Daniëlle hield van Poesje en Poesje hield van haar.
Buiten staat een boom.
Met een takje eraan.
Poesje klom er graag in.
Ze ging nooit verder dan de tuin.
Op een dag zat Poesje op Daniëlles schoot.
Opeens zag Poesje haar lievelingsbal!
Die had ze gisteravond verloren.
Ze sprong op de bal af.
Toen viel ze op de bal en balanceerde op de bal!

Zo balanceerde ze door het kattenluikje, naar buiten tot aan de boom.

Tot Poesje tegen het hek van de tuin botste.

De bal ging onder het hek door.

Poesje rende de bal achterna.

De bal lag midden op de weg.

Snel pakte Poesje de bal.

Toen zag ze een auto op haar af komen.

De meneer die erin zat had 2 dagen vrij.

Poesje sprong met de bal op de dak van de auto.

Ze zag op de auto een reisman.

Er zat een poes in.

Ze was oranje.

En ze mauwde 'Help me!'

'Waarmee?' vroeg Poesje.

'Die meneer wil me naar het onbekende bos brengen.'

'Waarom?' vroeg Poesje.

De poes zei:

'hij vind mijn haar niet mooi.'

'Oké' zei Poesje.

Er stond een cijferslot op het deurtje.

'Wat moet er staan?' zei Poesje.

'Eerst 5' zei ze.

'Daarna 3 en daarna 1 en daarna 7.'

Toen schoof het luikje open.

'Hoe heet je eigenlijk?' zei Poesje.

'Lain' zei ze.

'En jij?' zei Lain.

'Ik heet Poesje' zei Poesje.

Maar Lain hoorde het niet meer.

Ze zag het onbekende bos.

'Spring van de auto af!' riep Lain.

Poesje zei: 'Waarom?'

'Het onbekende bos!' zei Lain.

Poesje zei: 'We kunnen van de bumper af springen.'

'Ik eerst!' zei Lain.

Lain sprong met een geweldige sprong op de weg.

'Nu jij' zei Lain.

Poesje sprong van de bumper af.

'Goed' zei Lain. 'Ik heb een plan.'

'Vertel maar je plan.' zei Poesje.

'Het gaat zo:' zei Lain.

'Het baasje ziet nu dat ik uit mijn reismand ben onsnapt.

En dan gaat die mij zoeken en dan geeft hij het op en rijdt weg. En ik ren achter de auto aan dan spring ik op de bumper en zo op het dak van de auto en rij ik terug naar huis.'

Maar Poesje kijkt alsof het geen goed plan is.

Poesje zei 'ik wil met je mee.'

'Waarom?' zei Lain.

'Ik ben verdwaald.' zei Poesje.

'De auto !!' riep Lain.

Lain sprong er meteen op.

'Snel!' riep Lain.

Poesje sprong met een geweldige sprong op het dak in plaats van op de bumper.

'Wauw!' riep Lain.

2. OP WEG NAAR DE WOESTIJN

Poesje en Lain wachtten tot de auto stopt.
Toen vielen Lain en Poesje in slaap.
Toen ze wakker werden stopte de auto.
Poesje en Lain sprongen zo snel als ze konden op de grond.

En renden weg.

Weg van de auto.

Ze renden en renden totdat het nacht was.

Ze raakten uitgeput.

Toen zagen ze in de verte een schijnsel.

Ze draafden zo snel als ze konden.

Toen zagen ze het beter.

Het was een huis!

Toen ze er waren zochten ze een plekje uit.

Ze sliepen bij de deur.

En toen vielen ze in slaap.

Opeens hoorden Poesje en Lain een stem.

'Hallo hallo'

Poesje en Lain deden hun ogen open.

Ze zagen een andere poes.

Maar dan met zijn ogen dicht.

Hij zei 'Hoe heten jullie?'

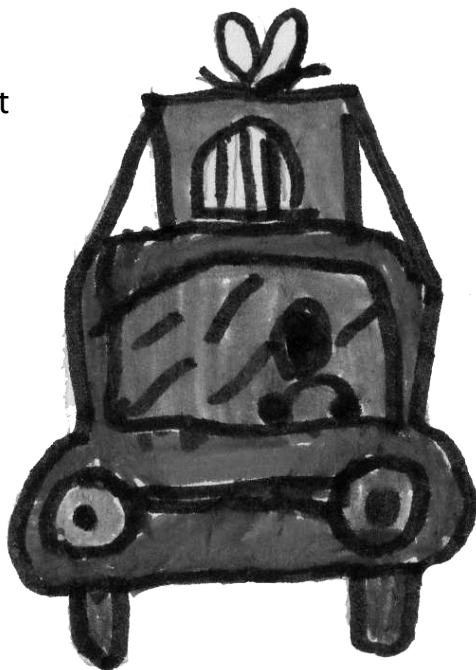
'Ik heet Poesje en dit is Lain', zei Poesje.

'En hoe heet jij?'

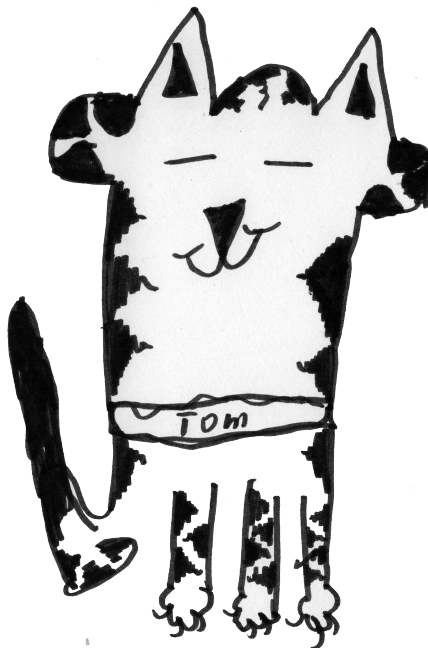
'Tom.'

'Ik had een speelgoedballetje maar die was kwijt. Toen ik hem zag sprong ik er meteen op.'

'Maar wow! Ik balanceerde op de bal naar de straat. Zo ontmoette ik Lain en daarna jou, Tom.' zei Poesje.

'En ik had een dom baasje.
die vond mijn vacht niet mooi.
Dus stopte hij me in een kooitje.
En bracht me naar het onbekende bos.
Maar gelukkig redde Poesje mij.'
'En nu jouw verhaal' zei Lain...
Het was een poosje stil.
En toen zei Tom: 'ik heb geen verhaal...'
'Oké' zeiden Poesje en Lain.
'Vooruit dan,' zei Tom, 'een mini verhaaltje.'
'Vertel!' riepen Poesje en Lain.
'Ik ben een Nederlandse kat.
Maar hier denken ze dat ik een woestijnkat ben.
Maar dat ben ik dus niet!'

3. DE NACHT IN DE WOESTIJD

'Ok' zeiden Poesje en Lain.

'Mag ik met jullie mee?' zei Tom.

'Ja hoor.' zei Lain.

'Ok' zei Poesje.

'Bedankt!' zei Tom.

'Kom dan gaan we.' zei Poesje.

En ze liepen en liepen tot het nacht was.

'Hé Poesje zullen we hier slapen?' zei Tom.

'Oké' zei Poesje.

Lain vond het ook goed.

Dus de drie poezen gingen slapen...

Diep in de nacht sloop er een dief naar de drie poezen.

Maar door het gestamp van de voeten van de dief werd Poesje wakker.

Meteen maakte Poesje Lain en Tom wakker.

'Dief!' riep Poesje uit

Tom en Lain schreeuwden mee.

Poesje, Lain en Tom renden alle kanten op.

Maar de dief had ze allemaal al in de zak gedaan.

Net toen de dief een knoop in de zak wilde leggen sprong er iets pijlsnel op de dief.

De dief viel flauw.

De geheimzinnige schaduw ging van de dief af.

De schaduw liep naar de zak toe waar Lain, Poesje en Tom in zaten.

'Hallo wie is daar?' zei de schaduw.

Tom, Lain en Poesje kropen uit de zak.

En toen zagen ze wat het was.

Het was een mini Poesje met een reusachtige staart.

Poesje, Lain en Tom keken vol bewondering naar de reusachtige staart.

'Allemachtig' zei Poesje.

'Gaaf' zei Tom.

'Wow!' zei Lain.

'Ja hé' zei het mini Poesje trots.

'Zal ik zeggen hoe ik heet? Dat heeft ook met mijn staart te maken.'

'Hoe heet je dan?' zei Tom.

Het kleine mini Poesje zei 'Ik heet Lasso-poesje.'

'Grappige naam' zei Poesje.

'Bedankt' zei Lasso-poesje.

'Wie wil meer weten over mij?'

'Ik!' zei Poesje.

